

МЕША СЕЛИМОВИЋ

ПИСМА

(приредио Радован Поповић)

Меша Селимовић – Иви Андрићу
ЖИВОТ
часопис за књижевност и културу
Сарајево, а. Цесарца 2 б

Драги друже Иво,

Пишем Вам на Београд, иако не знам да ли сте се вратили из Х. Новог; претпостављам да сам на правом путу, јер је новембар на прагу.

Обраћам Вам се с Вашим допуштењем, према последњем разговору о могућности штампања једне моје књиге у „Просвети”. Рекли сте, колико се сећам, да то није нарочит проблем, и да Вас подсетим у јесен. Е, па, ево, јесен је.

Ако се нешто није измијенило и ако Вам није узгодно, молим Вас да предложите Исаковићу или Џацићу да штампају моје „Тишине” и „Магла и мјесечина” у једној књизи, под овим другим насловом (Магла и мјесечина). То су два мања романа, или двије мање приповијетке, и заједно износе око 20 ауторских табака, што је сасвим у реду за књигу.

Много бисте ме обавезали ако би се то остварило, јер књига издата у Београду има сасвим други публицитет и значај (моја *Туђа земља*, у којој је и „Магла и мјесечина”, у Босни није ни поменута, а у Београду је веома повољно оцијењена). Штампање у Београду овдје се, нажалост, сматра као признање вриједности књиге, иако је, с друге стране, „Просвета” тако солидно и добро предузеће, да је за писца заиста част да буде објављен у њеним

едицијама. А другови из „Просвете” нису се баш претргли са издавањем писаца из Босне и Херцеговине. (То онако, успут.) Уколико прихвате приједлог, ја бих послао обје књиге.

Хвала унапријед, чак ако и не буде ништа од тога. Обавезали сте ме већ својом добром вољом.

Надам се да сте и Милица и Ви добро, јер Вас је одмор у својој кућици (ако је био одмор) сигурно освјежио. Вјероватно нисте пролазили кроз Сарајево, јер бисте се, ваљда, јавили.

Ја ћу у Београд око 7. новембра, па ћу навратити до Вас.

Другарицу Милицу и Вас много поздравља

Сарајево, 20 окт. 1963.
М. С., Сарајево
Вишњик 17

Меша Селимовић

Меша Селимовић – Иви Андрићу
СВЈЕТЛОСТ
Издавачко предузеће – Сарајево
Сарајево, 31. III 1964. год.

Драги друже Иво,

Понудио сам Сутјеска-филму у Сарајево да направе три кратка филма (у трајању нормалног дугометражног филма) по Вашим приповеткама о деци. Сценарија за сва три филма написао бих ја. То су приповетке: „ДЕЦА”, „НА ОБАЛИ” и „ПАНОРАМА”. Чини ми се да је ово шанса за сваког редитеља, јер су приповетке ванредне не само по литерарној вредности, тако да ће доста остати и кад се понешто изгуби у претакању, већ по богатству поетског даха и посебној атмосфери у којој је дечији свет, заиста дечији, третиран изузетно озбиљно. А у све три наведене приповетке, ма да су сложене по структури и по смислу, могуће је ухватити линију филмске приче лакше, уверен сам, него у досадашњим покушајима екранизације Ваших дела, која су заиста сувише слојевита и компликована и за искусније сценаристе и редитеље него што су наши. Трудећи се да останем веран извору, ја бих настојао да извучем оне поетске и мисаоне валере који би били и главна вредност филмова рађених по Вашим приповеткама.

Предузеће је прихватило моју понуду, уколико, наравно, Ви дате свој пристанак. Зато Вас молим да ми одговорите да ли се слажете с овом мојом идејом (или Вам је већ доста неуспелих покушаја с филмом?). Ја бих Вам, разуме се, показао готове сценарије.

Уколико не пристајете, разумећу без много објашњавања, иако добро памтим Ваше речи, поводом драматизација, екранизација и других папазјанизација Ваших дела: – Што сам умео, ја сам написао, и то је у књигама; сада нека други по томе праве оно што умеју.

Ако још тако мислите (а можда сте изменили мишљење: човек није споменик, што рекли Београђани), будите добри па утрошите мало времена, са три речи јавите ми за Ваш пристанак (или непристанак), а предузеће моли да истовремено кажете своје услове (откуп дела, увид у сценарије, увид у филм, редитељи и сл.). Извињавам се што Вас деранжирам, али ово нисам могао избећи.

Долазио сам у Београд док сте Ви били у Италији, и тако ми је пропала ретка прилика да Вас видим. Изгледа да Вам је било лепо (изузев сусрета с новинарима!).

Другарицу Милицу и Вас
Срдечно поздрављају Дарка и Меша Селимовић

Меша Селимовић – Иви Андрићу
Сарајево, 9. IX 1969.

Драги друже Иво,
Хвала на лијепим жељама. Срећан сам што сте се сјетили.
Дарка и ја долазимо 19. IX у Београд. Надам се да ћемо се видјети на Сајму књига; ако не дођете, телефонираћу Вам, да се нађемо и мало поразговарамо.

Видјели смо Вас на телевизији и обрадовали се како лијепо изгледате.

Срдечно Вас поздрављају
Дарка, Маша, Јесенка, Меша

М.Селимовић
Сарајево
Ђуре Ђаковића 6 б/П

Меша Селимовић – Младену Лесковцу

Драги Младене,
Хвала Ти на веома разложном упозорењу о потреби чувања традиције. Али веруј ми да нисам крив у овом конкретном слу-

чају. Седница Председништва Академије заказана је за уторак, 22. V у 10 часова.

Нисам имао другог термина, ни другог излаза, већ да седницу Одељења закажем за понедељак, 21. маја. Занимљиво је, међутим, да и са традицијом и без традиције, на седницу долази исти, тј. недовољан број чланова.

(Знам, Ти си тачан и уредан у доласцима). Ипак ни на крај памети ми не пада да мењам оно што је заједнички договорено.

Надам се да ћу Те видети на следећем састанку, у уторак.

Срдачно Те поздравља
Меша Селимовић

Меша Селимовић – Драгану М. Јеремићу
Меша Селимовић
Сарајево

Драги друже Драгане,

Хвала на депеши и на честитци. Обрадовали сте ме много, можда зато што нисам био навикао на пажњу, или што сам мислио да људи нису спремни да другима од срца зажеље срећу и да поздраве њихов успех. Преварио сам се, хвала богу.

Ништа не бих толико желео као да Вам могу вратити равном мером (ово му личи на претљу, а треба да буде љубазност: ето што је Балкан и српски језик!). Иначе, жао ми је што нисмо остварили жељену сарадњу коју смо дуго планирали, али ће можда доћи до сарадње без планирања.

Срдачно Вас поздравља
Меша Селимовић

(Endnotes)

дактилопис, латиницом; потпис својеручно латиница
дактилопис, латиницом; потпис својеручно: Дарка и Меша
својеручно, латиницом
дактилопис, потпис својеручно и датум: Бгд 29. V 1973
дактилопис, потпис својеручно, латиницом